

Presència

21-27 d'octubre del 2011

Poeta i cavaller

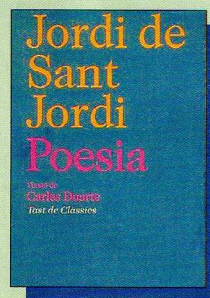
La poesia de Jordi de Sant Jordi inaugura la col·lecció Tast de Clàssics de Barcino

JORDI LLAVINA jllavina@presencia.cat

Jordi de Sant Jordi, cavaller valencià del segle XV, va escriure en occità, perquè no pretenia allunyar-se de la tradició trobadoresca. Ens n'han arribat divuit poesies, algunes de tan celebrades com la número 9 («Porto sota el front el vostre bell semblant»), l'11 («Una dona gentil m'ha enamorat tant») o la 14, originada en el fet real de la seva captivitat («Sense amics, sense béns, sense senyor»). La dona interpel·lada és sempre la senyora a qui el poeta ret homenatge, de la qual es considera vassall: «Vós sou senyor i jo servent». El codi de l'amor cortès, doncs, no ha patit cap esmena, a diferència del que passa amb Ausiàs March.

La torbació que pateix l'enamorat és la més terrible que hi ha («cap enamorat / no ha passat mai una pena / com aquesta»), i fins i tot el dolor de l'empressonament no pot comparar-se amb el que li infligeix la dama (aquí, hiperbòlic, rivalitza amb March). Jordi de Sant Jordi és, encara, un poeta medieval. Però ja advertim en el seu vers lleus indicis d'una nova manera d'escriure. En una poesia es reconeix «petit i lleig de fesomia». En una altra, insisteix que «el meu cos no s'allunya de vós, com carn i unglà». Vol que l'home sigui «lleial i pur com una balança precisa».

Molts dels seus versos –magnífica versió del poeta Carles Duarte– continuen emocionant-nos: «Quan seré del tot fora del món / els qui el meu cos portaran al sepulcre / sobre el meu rostre veuran la vostra ombra.» ¿No us recorden els que, cinc segles més tard, va escriure Ferrater: «Quan els cucs / faran un sopar fred amb el meu cos / trobaran un regust de tu»?

«POESIA»

Autor: JORDI DE SANT JORDI (Versió de Carles Duarte)
Editorial: BARCINO
Pàgines: 136
Preu: 16 €

El cavaller Jordi de Sant Jordi té, encara, un esperit poètic medieval. Però és un esperit d'un enorme interès.